ILU OBCOKRAJOWCÓW MIESZKA W BERLINIE? (WIE VIEL AUSLÄNDER LEBEN IN BERLIN?

WALDEMAR GRZEBIEŃ

SCENARIUSZ LEKCJI

Program nauczania języka niemieckiego (III.1.P) dla szkoły branżowej I stopnia

opracowany w ramach projektu

„Tworzenie programów nauczania oraz scenariuszy lekcji i zajęć wchodzących w skład zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces kształcenia ogólnego w zakresie kompetencji kluczowych uczniów niezbędnych do poruszania się na rynku pracy"

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty

Warszawa 2019

Fundusze Europejskie Wiedza Edukacja Rozwój

ORE Ośrodek Rozwoju Edukacji

Unia Europejska Europejski Fundusz Społeczny

Redakcja merytoryczna – Elżbieta Witkowska

Recenzja merytoryczna – dr Danuta Koper
Agnieszka Szawan-Paras
Katarzyna Szczepkowska-Szczęśniak
dr Beata Rola

Redakcja językowa i korekta – Altix

Projekt graficzny i projekt okładki – Altix

Skład i redakcja techniczna – Altix

Warszawa 2019

Ośrodek Rozwoju Edukacji
Aleje Ujazdowskie 28
00-478 Warszawa
www.ore.edu.pl

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach wolnej licencji Creative Commons – Użycie niekomercyjne 4.0 Polska (CC-BY-NC).
https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.pl

Fundusze Europejskie Wiedza Edukacja Rozwój
Ośrodek Rozwoju Edukacji
Unia Europejska Europejski Fundusz Społeczny

Temat lekcji

Ilu obcokrajowców mieszka w Berlinie? (Wie viel Ausländer leben in Berlin?

Klasa/czas trwania lekcji

I/45 minut

Cele ogólne

- Rozwijanie podstawowego zasobu środków leksykalnych, ortograficznych oraz fonetycznych.
- Tworzenie wypowiedzi ustnych.

Cele operacyjne (szczegółowe)

Uczeń:

- tworzy liczby powyżej 1000,
- wyszukuje w Internecie określone informacje,
- tworzy wykres,
- współpracuje w parze i przyjmuje odpowiedzialność za wykonanie swojego zadania.

Metody/techniki/formy pracy

- praca indywidualna,
- praca w parach,
- metoda SOS.

Środki dydaktyczne

- karty pracy (dostosowane do potrzeb uczniów z SPE): blankiety totolotka,
- smartfony.

Opis przebiegu lekcji

- Powtórzenie: Uczniowie otrzymują blankiety totolotka i wypełniają je.
- Następuje pierwsze losowanie. Jeden uczeń losuje liczby i odczytuje je na głos. Pozostali uczniowie sprawdzają, jakie liczby skreślili i odczytują je.
- Następuje drugie i trzecie losowanie. Sposób działania jak poprzednio.
- Nauczyciel podaje cele lekcji.
- Pytanie kluczowe: Jak tworzymy liczby wyższe od 1000?
- Uczniowie omawiają sposób tworzenia liczb od 100 do 1000 i podają kilka przykładów.
- Uczniowie otrzymują ćwiczenie. Mają poszukać w Internecie informacji, ilu obcokrajowców mieszka w Berlinie. Nauczyciel podaje link: *http://www.in-berlin-brandenburg.com/Berliner/auslaender.html*.

- Uczniowie dzielą się wynikami swojej pracy, odczytując na głos liczby powyżej 1000. Nauczyciel koryguje ewentualne błędy.
- Uczniowie podają regułę tworzenia liczb powyżej 1000.
- Nauczyciel czyta na głos kilka liczb, np. 8569, 12534, itd., a uczniowie zapisują je w zeszytach. Następnie odczytują zapisane liczby.
- Uczniowie otrzymują kolejne ćwiczenie do wykonania. Mają znaleźć w Internecie informacje, ilu mieszkańców liczą największe miasta niemieckie i polskie.
- Uczniowie pracują w parach, a następnie czytają na głos wyniki swojej pracy, porównując jednocześnie swoje dane.
- Zadanie domowe: Uczniowie mają narysować diagram (forma dowolna), przedstawiający liczbę obcokrajowców w Berlinie lub liczbę ludności w pięciu dowolnie wybranych miastach niemieckich i polskich.

Komentarz metodyczny

Zakładam, że uczniowie znają już liczby od 0 do 100. Na początku lekcji wiadomości te powinny zostać jednak powtórzone, ponieważ uczniowie polscy długo mają trudności z prawidłowym tworzeniem i zapisywaniem liczb niemieckich.
Poprzez samodzielne wyszukiwanie informacji w Internecie uczniowie nie tylko uczą się stosować media cyfrowe w nauce, ale zdobywają też konkretną wiedzę na temat liczby ludności w największych miastach niemieckich i polskich.
Metoda SOS (Suchen, Ordnen, Systematisieren – szukać, uporządkować, usystematyzować) daje uczniom możliwość samodzielnej pracy i samodzielnego zdobywania informacji oraz formułowania reguł. Uczniowie najpierw poszukują informacji w Internecie lub innych źródłach (np. w podręczniku, w bibliotece szkolnej, w rozmowie z rodzicami lub specjalistami z danej dziedziny, w materiałach udostępnionych przez nauczyciela, itp.), a następnie te informacje porządkują według przyjętych przez siebie kryteriów, np. według podobieństw. Mogą je wypisać, podkreślić w tekście lub umieścić w tabelce. Ostatnim etapem jest sformułowanie reguły.
Nauczyciel może pomóc swoim uczniom na przykład poprzez podanie kilku możliwych rozwiązań, z których uczniowie wybiorą jedno. Może to nastąpić także w formie kilku odpowiedzi, z których uczniowie wybiorą te prawdziwe, a skreślą nieprawdziwe.
W grupach mniej zaawansowanych językowo działania te mogą się odbywać w języku polskim.
Praca metodą SOS ma wiele zalet. Nauka jest zorientowana na ucznia i wspiera jego samodzielność. Nadaje się zwłaszcza do wprowadzania zagadnień gramatycznych i pozwala uczniom lepiej zrozumieć i zapamiętać reguły. Wypiera wreszcie naukę pamięciową, zastępując ją rozumieniem.
Na tej samej lekcji uczniowie powinni mieć możliwość zastosowania tej reguły.

Nauczyciel może ocenić stopień opanowania sposobu tworzenia liczb przez poszczególnych uczniów w trakcie lekcji i ustalić odpowiednią ocenę. Przy ocenianiu uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi należy wziąć pod uwagę rodzaje ich deficytów.